

תא חוץ, כתיב ביום השמיני עצרת. מאן עצרת. אלא בההוא אתר, אבל מתקשרו כחدا, אקרוי עצרת, Mai עצרת, (ס"א בנופיא בנישו) בנים. ואיתים הא לא אקרוי עצרת, Mai טעונה. אלא בכל אינון יומין, יומי סעודתיungenyi אילנא (דף צ"ז ע"א) הו. ועל דא, שבעים פרים אינון. לבתר, חדותא (רגופא) דאיילנא ממש, וחמותא דאריתא. ובגיניה הוא יומא חד עצרת. חדותא דאריתא, חדותא דאיילנא, זה הוא גופה.

ועל דא לית חולקה בהאי יומא, אלא לקודשא בריך הוא וכנסת ישראל ועל דא כתיב עצרת תהיה לכם, והוא וכנסת ישראל. בגין כה, עצרת תהיה לכם, ולא לאחר. (ס"א לבתר חדותא דאיילנא ממש ובגיניה הוא יומא חד ולית חולקה בהאי יומא אלא לקודשא בריך הוא וכנסת ישראל ועל דא כתיב עצרת תהיה לכם. אוף כי בהאי יומא חדותא דאריתא חדותא דאיילנא זה הוא גופא וכלא אשתחבב בה) דהא בשעתא דמלפה אשתחבב, פלא אשתחבב בה. ועל דא תנין, בעצרת על פירות אילן, והא איקומו בגין כה אחד אקרי, אחד ודי, כמה דאמרן.

תא חוץ, מה כתיב, ממושבותיכם תביאו לחם תנופה וגוז, סלת תהינה חמץ תאפינה. Mai שנא הא חמץ (בכנסת ישראל), אלא בגין אבל אחדון בית (רבו) באילנא, זה הוא באילנא אחדון ענפין, באילנא אחדון עליין, קליפין, בגין סגיאין בכל סטרין, פלא אשתחבב

ביה. ובגין דהאי אילגנא, מכפר על יציר הרע, דהוא בבי מותביה דבר גש.

אמר רבי אלעזר, מהאי אילגנא אתזנו כל שאר אילגנין לחתטא. והוא אשתרשא על חד נהרא עמייקא, דנגיד ונפיך ולא פסקין מימי לעלמיין. עליה כתיב (ירמיה י) זהה בעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו, ועל דא אקרי אורייתא, (משל ג) עץ חיים היא וגוו. ומאי תומכיה מאושר. הא אוקמו, אבל ותומכיה מאושר, כמה דעת אמר (בראשית ל) באשר כי אשרוני בנות.

רעה מהימנה

(יקרא כ) והניף את העمر וגוו. פקדא דא, (ל"ב) לך רבא קרבן העמר, קרבנא דא, פלא איהו ברבקותא עילא וחתטא, מטrownיתא ובנהא בחדרא אולין. עמר דא, מקרבין ישראל ברכיותא דלהוז, והוא קרבנא איהו מן שעורים, ודא אתקרביו, למעיל רוחמי בין אתה ובعلלה.

אשת זוגנים, אתרחחת גרמה מבני יהו, שלא יכולת למיקם על גבה. אשת חיל קריבת גרמה לך רבא לנבי בהנא רבא, ודי טהורה היא, (במדבר ח) ונקתה ונזרעה זרע, ואסיפה חילא ורוחמי לנבי בעלה. אשת זוגנים עקרה מן מקדשא, שלא למקרב לנבי, לא מלא בההוא ומנא דיאשת חיל אבדיקת גרמה, ايיה אתקרבת לנבי, אתאבדית מעולם. ועל דא לא בעיא לך רבא למקדשא, וערקה מגניה, ואשתארו ישראל ובאיין, שלא ערובייא אחרא, לנבי רוא דמהימנתא.

רֹא דְסִתְרָא דָא, תַּרְתֵּין אֲחַתָּן. וּכְדַ אֲרָחָת דָא לְגַבֵּי דָא,
בְּבִדְיקָה דִילָה, צַבְתָה בְטָנָה וְנִפְלָה יִרְבָּה. דָהָא בְדִיקָה
דְאַשָּׁת חִיל, סֶמֶא דְמוֹתָא לְאַשָּׁת זְנוּגִים. וְדָא אִיהוּ עִיטָא, דִיחָב
קוּידָשָא בְּרִיךְ הוּא לְבָנָוי, לְקָרְבָא קָרְבָנָא דָא בְּגִין אַשָּׁת חִיל,
דְתַעֲרוֹק אַשָּׁת זְנוּגִים מִנָּה. וְאַשְׁתָאָרוּ יִשְׂרָאֵל בְלָא עַרְבּוּבִיא
אַחֲרָא, וּבָאַיִן אִינּוֹן בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דִאתִי.(ע"ב רועיא מהימנה)

רְעֵיָה מְהִימָנָא

(וַיִּקְרָא כ"ג) וְסִפְרָתָם לְכֶם
מִמְּחֻרָת הַשְׁבָת וְגו'.

פְקוּדָא (ל"א) דָא, לְסִפּוֹר
סִפְירָת הַעֲמָר, הָא
אוֹקִימָנָא, וְרֹא דָא, יִשְׂרָאֵל,
אָפָעַל גַב דְאַתְדָכוּ לְמַעַבְדָ
פְסָחָא, וְנִפְקָוּ מִמְּסָאָבוּ, לְאָ
הָוּ שְׁלֵמִין וְדָבִין בְּדָקָא חֲווִי.
וְעַל דָא, לְאוֹ נְלִיל גַמָּוֹר
בְיוּמִי דְפָסָחָא, דַעַד בְּעַן לְאָ
אַשְׁתְּלִימָו בְּדָקָא יָאָות.

בְאַתְתָא דְנִפְקָא מִמְּסָאָבוּ,
וּבִין דְנִפְקָא,
מַתְפָן וְלְהָלָא, וְסִפְרָה לְהָ.
אָוֹפָהָא יִשְׂרָאֵל, בְּרָדְנִפְקָוּ
מִמְּצָרִים, נִפְקָוּ מִמְּסָאָבוּ,
וְעַבְדוּ פֶסְחָה, לְמִיבְלָל
בְפִתְרוֹא דָאָבוּהָן, וּמַתְפָן

רְبִי אָבָא וְרְבִי חִיאָה הָוּ
אַזְלִי בְּאוֹרְחָא, אָמֵר
רְבִי חִיאָה, פְתִיבָה, (וַיִּקְרָא כ"ג)
וְסִפְרָתָם לְכֶם מִמְּחֻרָת הַשְׁבָת
מִיּוֹם הַבִּיאָכָם אֶת עָמָר
הַתְנוּפָה. מַאי קָא מִיּוֹרִי.
אָמֵר לִיה, הָא אוֹקְמוֹתָ
חַבְרִיָּא.

אָבָל תָא חֲווִי, יִשְׂרָאֵל כֵד
הָוּ בְמִצְרָיִם, הָוּ
בְרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, וְהָוּ אַחֲידָן
בְמִסְאָבוֹתָא, פְאַתְתָא דָא,
כֵד הִיא יִתְבָא בְיוּמִי
דִמְסָאָבוֹתָא. בְתַר דְאַתְגּוֹרָגָ
עַלְוָה בְּחוֹלְקָא קָדִישָא,
דְאַקְרֵי בְּרִית. כִּיּוֹן (דף צ"ז ע"ב)

וְלֹהֲלָא יַעֲבֹדוּן חֹשֶׁבֶנָא,
לִמְקָרְבָ אַתָּתָא לְבָעָלָה,
לְאַתְחַבְרָא בְּהִדְיָה, וְאַיְנוֹ
חַמְשִׁין יוֹמִין דְדִכְיָה, לְאַעֲלָא
לְרוֹא דְעַלְמָא דְאַתָּה,
וְלִקְבָּלָא אָוּרִיְתָה, וְלִמְקָרְבָ
אַתָּתָא לְבָעָלָה. וּבְגַנִּין דְאַלְיָן
יוֹמִין, יוֹמִין דְעַלְמָא
הַדְכּוּרָא, לְאַתְמָסֵר
חֹשֶׁבֶנָא דָא אַלְאָ לְגַבְרִי
בְּלַחֲזָרִיהוּ. וּעַל דָא
חֹשֶׁבֶנָא דָא, בְעַמִּידָה אַיְהוּ
וּמְלִין דְעַלְמָא תְּתָהָה,
בִּישִׁיבָה, וְלֹא בְעַמִּידָה.
וְרוֹא דָא, צְלוֹתָא דְעַמִּידָה,
צְלוֹתָא מִיּוֹשֵׁב.

וְאַלְיָן חַמְשִׁין, מ"ט אַיְנוֹן,
בְּלָל אַנְפִי אָוּרִיְתָה,
דָהָא בְּיוֹמָא דְחַמְשִׁין, אַיְהוּ
רוֹא דְאָוּרִיְתָה מִפְשָׁה. וְאַלְיָן
אַיְנוֹן חַמְשִׁין יוֹמִין, דְבִיה
שְׁמַטָּה וַיּוֹבָלָא. וְאַיְתִימָא,
חַמְשִׁין, מ"ט אַיְנוֹן. חַד
טְמִירָא אַיְהוּ, וְעַלְמָא
אַסְתָּמֵךְ עַלְיהָ. וּבְהַהוּא

דְאַתְאַחַדְוָה, פְּסָקָה
מְסָאָבוֹתָא מִבְּיִיחָג, כְּדָא
אַתָּתָא כְּדָא פְּסָקוּ מִבְּהָדְמִי
מְסָאָבוֹתָא. בַּתְּרָדְאַתְפָּסָקוּ
מִבְּהָדְמִי, מָה פְּתִיבָה. (וַיָּקָרָא טו)
וְסָפָרָה לְה שְׁבָעַת יָמִים. אַוְ
הַבָּא, כִּיּוֹן דַעֲלָו בְּחַולְקָא
קְדִישָׁא, פְּסָקָא מְסָאָבוֹ
מִבְּיִיחָג, וְאָמָר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא, מְכָאן מְכָאן וְלֹהֲלָא
חֹשֶׁבֶנָא לְדִכְיוֹתָא.
וְסָפָרָתָם לְכָם, לְכָם דִיְקָא,
כִּמְהָ דְאַת אָמָר
וְסָפָרָה לְה שְׁבָעַת יָמִים, לְה:
לְעַצְמָה. אַוְ הַבָּא לְכָם:
לְעַצְמָכָם. וְלֹמָה. בְּגִינָן
לְאַתְדְּבָאָה בְּמִיּוֹן עַלְעַיִן
קְדִישָׁין, וְלַבְּתָר לְמִיתִי
לְאַתְחַבְרָא בִּיה בְּמַלְפָא,
וְלִקְבָּלָא אָוּרִיְתִיהָ.
הַתָּם וְסָפָרָה לְה שְׁבָעַת

יומא דהממשין אתגנלייא טמירה, ואטרפסיא (נ"א ואשתכח) ביה. במלכא דאתי לבי שושביגניה, ואשתכח תפנו, אוף הכא יומא דהממשין, והא אוקימנא רוזא דא. (פקודא ל"ב לקרבא קרבן העומר וכו' לעיל עמי' א')

פקודא (ל"ג) בתר דא, למעבד חנ שבועות, דכתיב ועשית חנ שבועות לוי אללה. שבועות על רעallow ישראל לרוא דהממשין יומין, דאיןון שבעה שבועות, ובקרבנא דעמר, אטבטל יציר הרע, דערקה מਆש חיל. ובד תפנו לא אתקריב, מתקבזון ישראלי בקורשא בריך הוא, ואתבטל מעילא ומתרתא.

ובגין בד אקרוי בגוניא דא עצרת, דאית ביה בטול יציר הרע. ועל דא לא כתיב ביה חטא, בשאר זמנין, דכתיב בהו חטא

ימים, הכא שבע שבותות, אמא שבע שבותות. בגין למזבי לאתדרפהה במיין, דההוא נהר הנגיד ונפיק. ואקרוי מים חיים. ותהוא נהר, שבע שבותות נפקו מגיה. ועל דא שבע שבותות ודאי, בגין למזבי ביה, כמה דאתה, דכיו דיליה בליליא, לאשתמשא בבעליה.

כך כתיב וברדת הטל על המחנה לילה. על המחנה כתיב, ולא כתיב וברדת הטל לילה. אלא על המחנה, בגין דiyorד מההוא נקודה, על איןון יומין דאתקריאו מחנה. ומתחרפת במלכא קדיישא, ואימתי בחת האי טלא. כד קרייבו ישראלי לטורא דסיני, קדין

(ל"י). ובדין כל גהוריין אתכגשו לאשת חיל, ובגין בך עצרת.

שבועות, ולא בתיב בפה איננו. אלא בכל אחר דאתמר סתם, שמא גרים דאינון מן שבע. ובתיב שבעה שבועות בספר לך, אמרי בתיב שבועות בלחוורי. אלא הבני אצטריך שבועות סתם, לא כל לא עילא ותטא, דהא בכל אחר דאלין מתער, אלין אוף הבני מתער עמהון. עד לא הויה שלמה, לא הויה אתגליין, פיון דאתא שלמה, עבד מג'ינו פרט. דבתיב, (מלכים א ח) שבעת ימים ושבעת ימים, דא אידו פרט.

בזמנא אחרא בכלל, ולא אצטריך לבר נש אחרא למUPER מגהון פרט, בר שלמה. בגין דאינון שבעת

בחת ההוא טלא בשלימוג, ואדבי, ואתפסקת זוהמתן מביהו, ואתחברו ביה במלכא וכנסת ישראל, וקבילו אוריתא, והא אוקימנא. ובזהו זמנא, ודאי כל הנקלים הולכים אל הים, לאתדראה ולאסתחאה, וכלא אתקדשו (ס"א אתקדשו) ואתחברו ביה במלכא קדיישא.

תא חז, כל בר נש שלא מפי חושבנה דא, איבון שבע שבנות תמיות, למוצי לדכיותא דא. לא אקרי טהור, ולא בכל לא דטהור הו. ולא היא פדי למותי ליה חולקא באוריתא, ומאן דמיטי טהור להאי יומא, וחושבנה לא אתהайд

ימים דלחתה, לא נהירו בשלומו, עד אתה שלמה, ובדין קיימת סירה באשלמותה, בגין שבעת יומין. והבא חג שביעות סתם, בגין ראתכללו תתיי בעליך, ולא נהירו ביום א בשלמה.

פקודא (ל"ד) בתר דא, **לקראא** שני הלחם. הא אוקימנא, שני הלחם: תרתי שכינתי, עילא ותטא, ואתחברן בחדר. לנגביהzon, תריין נהמי בשבת, מזונא חדת תריין, דעילא ותטא. ועל דא בתיב, (שםות ט) שני העמר לאחד. לאחד ונדי, לאתיחדא באתר חד. לההוא האקרוי אחד. ומאן אידו. הקול קול יעקב, דאייהו ירת עילא ותטא, תריין נהמי בחדר. ובגין דשבת איהו רוא דעילא ותטא, וכלא איהו שבת, (אתקריבו) תריין נהמי. ע"ב

מגיה, כד מטי להαι ליליא, לבעי ליה למלעיב אוורייתא, ולאתחברא בה, ולנטרא דכוי עלאה, דמטי עלייה בההוא ליליא, ואתדבי.

ואוליפנא, (דף צ"ח ע"א)

דאורייתא
דבעי ליה למלעיב בהאי ליליא, אוורייתא דבעל פה, בגין דיתדכון (ס"א דיתדבק) בחדר, ממבעעא דבחלא עמייקא. לבתר, בהאי יומא, ליתוי תורה שכחצב, ויתחבר (ס"א בה) בה, וישתכחון בחדר בזונגא חד לעילא. פדין מכרייזי עלייה ואמרי, (ישעה נט) ואני זאת בריתך אוטם אמר יי' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיק וגוו, ועל דא, חסיד קדמאי לא

פָקוֹדָא בְּתֵר דָא לְהַסְדִּיר
לְחַם וְלְבָזָה,
לְהַקְרִיב עַמֶּר. דְבָתִיב
וְעֲשִׂיתָם בַּיּוֹם הַנִּפְכָּם אֵת
הַעֲמָר כְּבָשׂ תָּמִים לְעוֹלָה.
וּבָן בְּשָׁבּוּעוֹת לְהַקְרִיב שְׁתִי
הַלְּחָם, וְהַכִּי בְּכָל יוֹמָין
טָבִין, לְהַקְרִיב קְרֻבָּן
דְמוֹסְפִין. אֵלָא וְדָאי בְּכָל
יוֹמָא דְמוֹעֵדִיא אַרְיךָ
לְקָרְבָּא קְרֻבָּנָא דִילִיה. אַרְיךָ
לְקָרְבָּא עַלְיהָ תּוֹסֶףָת דָאִית
לִיה, בְּגַזְוָן תּוֹסֶףָת כְּתוּבָתָא
וּמִתְנַתָּא, דְאוֹסִיף חַטָּן
לְכָלה. וְשָׁבָת מְלֻבָּתָא,
דָאִיהִי בְּלָה, בְּשָׁבָתוֹת וּבְכָל
יוֹמָין טָבִין, אַרְיךָ תּוֹסֶףָת,
דָאִינּוֹן מַוְסִּפִין לְקָרְבָּנִין,
וּמִתְנַתָּא, דָאִינּוֹן מִתְנָות
בְּהַוְגָה.

וּבְשָׁבּוּעוֹת דָאִיהִו מַתָּנוֹ
הַוְרָה,
דָאִתְיִהִיבוּ תְרִין לוֹחִין
הַאֲוֹרִיתָא, מַפְטָרָא דָאִילְנָא
דְתִיִי, אַרְיךָ לְקָרְבָּא

הָוּ גִּימִי בְּהָאִי לִילִיא, וְהָוּ
לְעַזְוָן בְּאֲוֹרִיתָא, וְאָמָרִי,
גִּיתִי לְאַחֲסָנָא יְרוֹתָא
קְדִישָׁא, לֹן, וְלְבָנָן, בְּתְרִין
עַלְמָיִן. וְהָוּא לִילִיא כְּנַסְתָּה
יִשְׂרָאֵל אַתְעַטְרָא עַלְיִיהִו,
וְאָתִיִּא לְאַזְדוֹגָא בְּיהִ
בְּמַלְכָא, וְתְרוֹוִיהִו מַתְעַטְרִי
עַל רִישִׁיִּהִו, דָאִינּוֹן דִזְכָאָן
לְהַכִּי.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הַכִּי אמר,
בְּשַׁעַתָּה דְמִתְכְּבִשִּׁי
חַבְרִיִּא בְּהָאִי לִילִיא
לְגַבִּיהִ, **גִּיתִי לְתָקָנָא**
תְּכַשִּׁיטִי פְּלָהִ, בְּגִין
דְתְשִׁתְכָה לְמַחר
בְּתְכִשְׁיטָהָא, וּתְקֻונְנָהָא,
לְגַבִּי מַלְכָא פְּדָקָא יְאוֹתָה.
וְכָא חִילְקִיהָן דְחַבְרִיִּא,
פְּדָ יְתִבְעָ מַלְכָא
לְמִטְרוֹגִינִיתָא, מָאָן תָּקִין

לְגַבְיוֹהָג, שְׁתֵי הַלְּחָם דְאִינּוֹן
הָהָה דְתְרִין יוֹמִין דְשֶׁבּוּעָות
אִינּוֹן יְיֻזְרִיךְ לְקָרְבָּא
לְגַבְיוֹהָג, שְׁתֵי הַלְּחָם מְאִינּוֹן
הָהָה דְהָא אִיהוּ נְהָמָא
דְאָרוּיִתָּא, דְאָתְמָר בִּיה
(משל ט) לְכֹו לְחָמָו בְּלָחָמִי,
הָהָה, מַן הַמּוֹצִיא לְחָם מַן
הָאָרֶץ.

וְהָאֵי אִיהוּ מְאָכֵל אָרֶם,
דְאִיהוּ יוֹדֵד הָא וְאָז
הָא. (במדבר יט) זוֹאת הַתּוֹרָה
אָרֶם. (ויקרא א) אָרֶם בַּי יְקָרֵיב
מִבְּם קָרְבָּן לִי. עֹזֶר
שְׁעוּרִין, מְאָכֵל בְּעִירָן,
דְאִינּוֹן חִיּוֹת הַקְּדָשָׁה, דְמִנְהָזָן
צְרִיךְ לְקָרְבָּא, הָדָא הוּא
דְכִתְבִּיב, (ויקרא א) מַן הַבְּהָמָה.
אַלְים: מְנֻחִים בְּמַתְגִּיתִין,
בְּאַלְין פְּשָׁטִין. מַן הַבְּקָר:
פְּרִים מְנֻחִים בְּמַתְגִּיתִין,
בְּתוֹקֵפָא יְתִיר. וּמַן הַצָּאן:
שְׁאָר עַמָּא, קָרְבָּנָא דְלָהָז
צְלוֹתִין, וְעַלְיִהוּ אָתְמָר,
(יחזקאל ל) וְאַתָּן צָאנִי צָאן
מְרֻעִיתִי אָדָם אָתָם.

תְּכַשִּׁיטָהָא, וְאַנְהִיר
עַטְרָהָא, וְשָׂוִי תְּקוּנָהָא.
וְלִית לְךָ בְּעַלְמָא, מַאן דִּידָע
לְתְקָנָא תְּכַשִּׁיטִי כְּלה, אֲלָא
חַבְרִיָּא, זְבָא חַוְלָקִיהָזָן
בְּעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא דָאָתִי.
תָּא חֹזִי, חַבְרִיָּא מְתָקָנִי
לִילִיא בְּהָאֵי
תְּכַשִּׁיטָהָא לְכָלָה, וּמַעַטְרִי
לְהָבְעַטְרָהָא, לְגַבְיִ מְלָכָא.
וּמַאן מְתָקִין לִיהְ לְמַלְכָא,
בְּהָאֵי לִילִיא, לְאַשְׁתְּכָחָא בְּהָ
בְּכָלָה, לְאַזְדוֹנוֹגָא בְּהָ
בְּמַטְרוֹגִיתָא. נְהָרָא קְדִישָׁא
עַמִּיקָא דְכָל גְּהַרִין, אִימָא
עַלְאהָ. הָדָא הוּא דְכִתְבִּיב,
(שיר השירים ג) צְאַינָה וּרְאַינָה
בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלָמָה
וְגוֹ. לְבַתָּר דְאַתְקִינָת לִיהְ
לְמַלְכָא, וּאַעֲטָרָת לִיהְ
לְהָ אַתִּית לְדִבָּאָה

לִמְטְרוֹגִיתָא, וַלְאִינּוֹן דְמְשֻׁתְּפָחִי גַּבָּה. לִמְלָכָא דְתֹהֵה לֵיהֶ בָּר יְחִידָא, אַתָּא לְזָנוֹגָא לֵיהֶ בָּמְטְרוֹגִיתָא עַלְּאָה, מַאי עֲבָדָת אֲמִיהָ כָּל הַהוּא לִילִיא, עֲאלָת לְבִי גַּנְיוֹזָה, אַפִּיקָת עַטְרָא עַלְּאָה, בְּשַׁבְעֵין (דף צ"ח ע"ב) אַבְנֵי יָקָר סְחָרָנָא, וְאַעֲטָרָת לֵיהֶ. אַפִּיקָת לְבוֹשֵׁין דְמִילָת וְאַלְבִּישָׁת לֵיהֶ, וְאַתְקָנָת לֵיהֶ בְּתָקוֹנִי דְמַלְכִין.

לְבַתָּר עֲאלָת לְבִי כָּלה, חֲמָאת עֲוִילִימְתָהָא, דְקָא מַתְקָנִי עַטְרָהָא, וְלְבוֹשָׁהָא, וְתְכַשֵּׁיטָהָא, לְתִקְנָא לָהּ. אִמְרָה לֹזֶן, הָא אַתְקָנָת בֵּי טְבִילָה, אַתָּר דְמִינֵין נְבָעֵין, וְכָל רִיחֵין וּבְוִסְמֵין סְנַחְרָבִי אִינּוֹן מִינֵין, לְדַקָּאה לְכָלְתִי, לִיתִי פְּלַתִי, מְטְרוֹגִיתָא דְבָרִי, וְעוֹלִימְתָהָא, וַיַּתְדִּכּוּן בְּהַהְוָא בֵּי

בדף לג ע"א)

טבילה, דמיין גבעין דעתם. לבדת תקינו לה בתכשיטה, אלבישו לה לבושה, אעטרו לה בעטרה. לאחר כה ייתי בר' לאזדווגא במטרוניתא, יתקין היכלא לבלהו, וישתפה מדורייה בכו פרהא. כה מלכא קדישא ומטרוניתא, וחברייא, כהאי גוונא. ואימא עלאה דמתקנת פלא. אשתח דמלכא עלאה, ומטרוניתא, וחברייא, מדורייהון בחדא, ולא מתפרשין לעלמין. הדא הוא דכתיב, (קהלים טו) יי' מי יגור באהלך וגוי, הולך תמים ופועל צדק. מאן הוא פועל צדק. אלא, אילין איבנון דמתקני למטרוניתא בתכשיטה, בלבושה, בעטרה. וכל חד, פועל צדק.

אקר'.

אמר רבי חייא, אלמלא לא זכינה בעלמא, אלא למשמע מלין אילין די. זכה חילקהוונ דאיינון דמשתדי באורייתא, וידען אורחות דמלכא קדישא, דרעותא דלהון באורייתא, עלייהו כתיב (קהלים צא) כי ב' חזק ואפלטהו. וכתיב אחליך ואכברדה.

רעה מהימנא

(ויקרא כ"ג) **בחדר השבעי**
ויקרא כ"ג) **בחדר השבעי**
באחד לחדר וגוי. פקודא
(מ"ב) הדא, לתקוע שופר
בראש השנה, והוא יומא

(ויקרא כ"ג) **בחדר השבעי**
באחד לחדר, רבי
יצחק פתח, (קהלים פא) **תקעו**
בחדר שופר בפסה ליום

הַדִּינָא לְעַלְמָא, בָּמָה
הַאֲקִיםְנָא. וְהָא אַוְקְמוֹתָה
דְּכַתִּיב, תָּקֻעוּ בְּחַדְשׁ שׁוֹפֵר
בְּפֶסֶחָ לִיּוֹם חֶגְגָנוּ. וְהָא
אַתְּמָר. דְּהָאֵי אִיהוּ יוֹמָא
דְּסִיחָרָא אַתְּכָסִי בֵּיהֶן,
וְקָאִים עַלְמָא בְּדִינָא. בְּגַנְיָן,
דְּהַהְוָא מַקְטְּרָנָא, חַפִּי וּכְסִי
וְאַנְעַל פַּתְחָא עַל מַלְפָא,
אַתְּרָדִינָא שְׂרִיאָא, לְמַתְבָּעָ
דִינָא עַל עַלְמָא.

וְאֵי תִּמְאָ, אַיְדָא אַתְּיִהְיבָ
לִיהְ רְשָׁוֹ לְהַהְוָא
מַקְטְּרָנָא לְחַפְּחָא וּלְמַתְבָּעָ
דִינָא. אַלְאָ וְדָא בִּידָא
דְּהָאֵי מַקְטְּרָנָא, שְׁוֵי קְוִדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא לְמַתְבָּעָ דִינָא עַל
כָּל עַלְמָא, וְשַׁוְּיִ לִיהְ יוֹמָא
יַדְיעָא, לְמַתְבָּעָ קְמִיהָ כָּל
הַיְנִין דַעַלְמָא, דְהָא קְוִדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא עֲבָד לִיהְ וְשַׁוְּיִ
לִיהְ קְמִיהָ, לְמַהְוִי דְחִילָוּ
דְקְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא סְלִקָּא,
וְשְׂרִיאָא עַל בְּלָא. וְרֹזָא דָא,
(קהלת ג) וְהָאָלָהִים עָשָׂה

חָגָבוֹ. זְכָאיָן אִינְפּוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְרִיב
לְזָן לְגַבִּיהָ, מִן כָּל אֹמֶן
עֲזָבְדִי עֲבֹדָה זָרָה, וְאַתְּרָעִי
בָּהָו, וּמְאַתָּר רְחִיקָא קְרִיב
לְזָן לְגַבִּיהָ, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (יהושע כד) וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֵּה אָמַר
ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר
הַפְּנִיר יִשְׁבּוּ אֲבוֹתֵיכֶם
מַעֲוָלָם. לְאַחֲזָהָה, דְהָא
מְאַתָּר רְחִיקָא אַתְּרָעִי בָּהָו,
וּקְרִיב לְזָן לְגַבִּיהָ, וּכְתִיב,
(יהושע כד) וְאַקְחָ אֶת אֲבִיכֶם
אֶת אֶבְרָהָם מַעֲבָר הַפְּנִיר
וְגַוּ. הַגִּי קְרָאֵי אַית
לְאִסְתְּבָלָא בָּהָו, וּכְיַיְלָא
יִשְׂרָאֵל לֹא הוּוּ יָדַעַי דָא,
וְכָל שְׁבִין יְהוֹשֻׁעַ.
אַלְאָ אָרְבִּיתָא פּוֹלָה סְתִים
וְגַלְיאָ, בָּמָה דְשָׁמָא קְדִישָׁא

יתקיים בדין, ולמנגד
דאית דין ואית דין.
בhai גוונא שני קודשא
בריך הוא קמיה
להאי, דאייה תבע דין
קמי מלבא, על כל בני
עלמא. ובhai יומא
אתיהיב ליה רשי, לבפה
פתחא דמלבא, וסיהרא
אתחפייא לנו, עד דיתגgor
דין על כל בני עלמא. ואף
על גב דכלא אתגלי קמי
קודשא בריך הוא, לא בעי
אלא בדין.

כלא גוונא חד עילא
ותהא, אתקין
בורסיא דדין בא Hai יומא,
נסנתרא אתה, ותבע דין
על כל עובדי בני עלמא, כל
חד וחד בפום ארחו, ובפום
מה העבר. וסחדין אתיין
ושחררי על כל עובדי בני
עלמא. ואלון אינון עיני יי',
האינו משטתי בכל עלמא.
ובמה אינון עיני יי', דלית

סתים וגלייא, בגין
דאורייתא פולה שמא
קדישא היא, ועל דא איה
סתים וגלייא. אי ישראל (ד'
צ"ט ע"א) ויהושע הו ידע,
אמאי כתיב כה אמר יי'.
אלא ודאי סתימה דמלחה,
טיבו סגי עבד קודשא בריך
בישראל, דarterei בהו
באבותה, ועבד לוון רתיכא
קדישא עלאה ליקריה,
ואפיק לוון מגו נהרא עלאה
ליקרא קדישא, בוצינה דכל
בוצינין, בגין דיתעטר בהן.
חד הוא דכתיב, כה אמר
יי' בעבר הנהר ישבו
אבותיכם מעולם. הנהר:
ההוא נהר דاشתמודע,
וاثידע.

מעולם, מא קא בעי הכא.
אלא לאחזה חכמתא.

לון חושבָּנוּ, דְקָא אַזְלִי
וּמְשֻׁטְטֵי בְּכָל עַלְמָא, וְחַמָּאוֹן
כָּל עוֹבְדִי בְּנֵי עַלְמָא.
וַיֹּאֶנְנוּ דָלָא מְשֻׁגִּיחַיִן וְלֹא
מְסֻתְבָּלִין בְּעוֹבְדֵיהֶן,
דְהָא לְגַבְיוֹהוּ קִימַיִן אַלְין
סְהָדִי מְלָבָא, וּמְשֻׁגִּיחַיִן
וְחַמָּאוֹן כָּל מָה דָאַינְנוּ עַבְדִּין,
וְקָאָמְרִי, דְהָא אַיְנָנוּ סְלִקי
וּסְהָדִי קִמְפִי מְלָבָא. וְהָאִי
סְנִטְרִיא קָאִים קִמְפִי מְלָבָא,
וְתַבְעַ דִּינָא, פְלוֹנִי עֲבָר
דִּינָא, פְלוֹנִי עֲבָד בָּה. וְהָא
הָכָא סְהָדִי. וְעַד דְקוֹדְשָׁא
ברִיךְ הוּא לֹא שָׁאֵיל לֹון,
לִית לֹון רְשֵׁי לְסְהָדָא. בְּדִין
אַיְנָנוּ סְהָדִי סְהָדוֹתָא.

וּבָלָא אַכְתִּיב קִמְפִי מְלָבָא
בְּפִתְקָא. בְּבִי מְלָבָא
אִית חָד הִיכְלָא. הִיכְלָא דָא
מְלִיא אָשָׁא חַוּרָא, וְהָאִי
אָשָׁא מְתַגְּלִיא בְּפִתְקָא,
וְלֹהִיט שְׁבִיבַיִן וְהָאִי לֹא
פְּסִיק לְעַלְמָין. לֹנוֹ הָאִי
הִיכְלָא, אִית הִיכְלָא

מַעֲבָר הַפְּהָר מְעוֹלָם, אֶלָּא
הַהְוָא בְּהָר עַולָּם אַקְרֵי. וְעַל
דָא, בְּעַבְרַ הַפְּהָר יִשְׁבוּ
אֲבוֹתֵיכֶם מְעוֹלָם, לְאַחֲזָה
טִיבוֹ וּקְשׁוֹט דָעַבְדַּ קִידְשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא לִיְשָׂרָאֵל. וְאַקְחַ
אֶת אֲבֵיכֶם אֶת אֶבְרָהָם
מַעֲבָר הַנְּהָר מֵאֵ קָא מִיְּרֵי.
אֶלָּא אֶבְרָהָם לֹא אַתְּדַבֵּק
בְּיַה בְּהָוָא בְּהָר, בָּמוֹ יִצְחָק
דָאַתְּדַבֵּק בְּיַה בְּסְטְרִיה
לְאַתְּתִּקְפָּא.

תָא חִזֵּי, הָאִי בְּהָר, אָפְעַל
גַב דָלָאו אִיהָוּ דִיבָא,
דִיבָין גְפָקִי מְסֻטְרִיה,
וְאַתְּתִּקְפָּו בְּיַה. וּכְדִיְצָחָק
אַתְּתִּקְפָּה (בְּדִינָוּ) בְּבָנוֹי, פְּדִין
עַלְאַיִן וְתַתְּאַיִן מַתְּכִבְפִי
לְדִינָא, וּכּוֹרְסִיָּא דְדִינָא
אַתְּתִּקְוָן, וּמְלָכָא קִידְשָׁא
יִתְּבַעַל כּוֹרְסִיָּא דְדִינָא,

ואזחרא, מליא אשא
אוכמא, דלא פסיק לעלמיין.
תירין סופרין קיימין תדריך
קמיה מלכא. בשעתא
דידנא, סהדין כל סהדי קמי^נ
מלכא. איןון סהדין נ"א
סופרין גטליין מההוא פלקא
דאשא חורא, ובתבי עלייה
בההוא אשא אוכמא.

ובדין מלכא אחמיין דינא,
עד זמנה ידיעא,
دلמא בין בה ובין בה
יהדרון בתשובה. אי
יהדרון, פתקין גקרען. ואי
לאו, מלכא יהיב, וכל איןון
הבי זכותא קיימי קמיה,
ברוזא קם וכריין, פלוני עבד
ביה, מאן يولיף עלייה זכות
אי את מאן היוליף עלייה
זכות, יאות. ואי לאו הָא
אתמסר לנטירא.

ובלא ידע קודשא בריך
הוא, אמא אצטריך
לכל דא. אלא בגין דלא
יהא פטרה דפומא בגין

ודאין עלמא, כדיין, תקען
בחדש שופר בפסה ליום
חגנו. זפאיין איבונ ישראל,
דידען לסקא פורסיין
דידנא, ולתקנא פורסיין
דרחמי. ובמה. בשופר.

רבי אבא היה יתריב קמיה
דרבי שמעון, אמר
לייה, הָא זמגין סגיאין
שאיילנא על האי שופר,
מאי קא מירוי, ועד פאן לא
אתישבנה ביתה. אמר לייה,
ודאי האי הוא ברירה
דמללה, דישראל בעין
ביום אדידנא (נ"א דא), שופר,
ולא קרען. בגין דקRUN הָא
אתיעד באן אחר אהג,
ולאתדקא דינא לא
בעינה. אבל הָא תנינן,

במלין ובעובדא, בעין